

Karel Ellinger chodil v Brně za druhé světové války do židovského gymnázia. Z 20 chlapců, se kterými chodil do třídy, přežil jen on sám, z 18 děvčat přežily čtyři. Ten profesorský sbor, co tam byl, tak zabili všechny profesory, jedině profesor Vinařický měl árijskou manželku, tak ten přežil.“ /

Narodil se 27. července 1928 v Brně. Byl ze židovsko-české rodiny. V dubnu 1943 ho Němci i s jeho bratrem Janem Ellingerem transportovali do koncentračního tábora Terezín. Před tím přespal na shromážděšti, které bylo na Praze 7 tam, kde dnes stojí Parkhotel.

„Oni z toho udělali noclehárny pro transporty. Byly tam slamníky, a tam se to shromáždilo, rozpočítalo a šlo na Bubny a Bubny bylo nádraží odjezdové.“

Když přijel do Terezína, byla tam tma, protože utekli dva chlapci, a tak všechny potrestali zákazem světla. V Terezíně nejdříve kopal krumpáčem a lopatou, potom se stal ševcem a po práci si přivydělával tím, že vězňům spravoval boty.

Tak jsem si vydělal za tři dny té práce vždycky čtvrtku bochníku chleba, o který jsem se dělil s bratrem.“

V září 1944 je poslali transportem do Osvětimi, a když přijížděli, tak viděli planoucí ohně, což byla krematoria, a tam se pálily mrtvolky. O tom, kdo půjde do plynu a kdo ne, rozhodoval Josef Mengele, kterému se říkalo „doktor Smrt“.

Mengele nás dělil vlevo vpravo. Vpravo bylo dál a vlevo bylo do plynu.“

Mengele je prohlížel třikrát a pokaždé prošli, protože byli silní díky chlebu, který Karel vydělal v Terezíně. Nestačili jim ani vytetovat číslo na ruku, protože je hned poslali do koncentračního tábora Landsberg v Bavorsku. Tam zemřel Ellingerův bratr Jan. Karlovi sebrali kápoité boty, omrzla mu noha a zhnisala. Když ho v únoru 1945 převezli do Dachau, umíral. Doktor mu tam rozřízl nohu a zachránil ho, jenže onemocněl.

Najednou bylo 20. dubna, Hitler měl narozeniny, sundali nám chleba na 100 gramů a já jsem dostal obrovské horečky. Vedle mě ležel nějaký Holanďan a já jsem od něho dostal skvrnitý tyfus. Úmrtnost byla dvaadevadesát procent.“

Život mu zachránil ošetřovatel – holandský řezník, který mu dal léky. 29. dubna 1945 osvobodil Dachau americký velitel Robert B. Sherman.

Tenhle pán se jako 17letý židovský kluk přihlásil do americké armády a dali ho k tankistům. Generál Patton mu dal 30 tanků, poslal ho na Dachau a on osvobodil Dachau.“